

A close-up photograph of a guinea pig's face, showing its brown and white fur, whiskers, and pink nose. The text is overlaid on the image.

Jaarboek

Opvangers
2022

Voor de vrijwilligers, stagiaires en alle anderen die geholpen hebben om alle cavia's in de opvang met veel liefde en aandacht te verzorgen!

In dit jaarboek lees je over een aantal van de bijna 700 dieren die wij in 2022 opgevangen hebben. Allemaal hadden zij een eigen verhaal. Enkele van deze verhalen ga je nu lezen.

Als wij ons best doen om onze dieren zo goed mogelijk tot hun recht te laten komen, ervaar je dat we ze veel beter gaan begrijpen, waarderen en respecteren voor wie ze zijn. Wanneer wij meer in verbinding leven met dier en natuur kunnen we beter voor elkaar zorgen.

Hoe helpen wij hiermee? Onder andere door NATUURLIJKE EN GEZONDE VOEDING aan te bieden. Voeding die een bijdrage levert aan de gezondheid van dieren. Voeding die voedt in plaats van vult.

Ook werken we hard aan het VERGROTEN VAN KENNIS bij huisdierenbaasjes. Want voor een goed begrip van wat je dier nodig heeft is kennis essentieel. In onze online leeromgeving vind je cursussen, e-books en meer om je kennis te vergroten. Een deel van de inhoud een veel artikelen op de website zijn voor iedereen gratis toegankelijk, neem dus snel een kijkje! Verder geven we workshops, gastlessen en lezingen over verschillende huisdieronderwerpen.

Wij vinden dat iedereen de mogelijkheid moet hebben om in contact te komen met huisdieren om hun gezelschap te ervaren. Daarom komen wij op bezoek met de AAI- EN KNUFFELPLOEG. Zo kunnen ook bijvoorbeeld mensen in verzorgingstehuizen genieten van het contact met dieren.

Jaarlijks vinden enkele honderden cavia's een nieuw gouden mandje bij een nieuw baasje via onze CAVIAOPVANG CAVIAPLEIN (www.caviaplein.nl).

Meer weten? Kijk op www.beestenplein.nl

Webshop: shop.beestenplein.nl

E-learning: kenniscentrum.beestenplein.nl

Bob

“Dit is Bob. Bob is een US teddy. Zijn leeftijd weten we niet, maar wij denken dat hij nu rond de 4 of 5 is. Wij gingen voor het eerst naar de opvang. Ik was tussen al die cavia's aan het bekijken en toen zag ik Bob. Bob kwam naar mij toe gerend toen ik bij het hok stond te kijken. We waren meteen dikke vriendjes, maar we hadden al wat cavia's dus mocht ik hem niet adopteren van mijn moeder. We zijn daarna nog een paar keer in de opvang gekomen en iedere keer rende hij naar mij toe als ik langs zijn hok kwam. Na veel vragen aan mijn moeder en vader mocht ik hem van mijn eigen geld adopteren. Na lang te hebben gewacht mocht hij dan eindelijk met ons mee naar huis. Vanaf moment één zijn Bob en ik gek op elkaar. Hij ligt in mijn nek en geeft mij de hele tijd kusjes. Na een tijdje zagen we dat het niet zo goed ging met Bob en zijn we naar de dierenarts gegaan. Die ontdekte al snel dat hij een grote hartafwijking heeft. En zijn hartje al wat beschadigd was. We hebben medicijnen mee gekregen en het gaat nu goed met Bob. De ene dag wel wat beter dan de andere dag, maar het is ook al wel een beetje een opaatje.”

Bert en Barry

“Janne is helemaal gek van Bert en Barry. Ze zijn echt volledig onderdeel geworden van ons gezin. Ze kregen post op hun verjaardag, een speciale cavia-verjaardagstaart, ze kijken samen tv, ze knuffelt ze heel vaak, ze kregen pakjes van Sinterklaas op pakjesavond, ze logeren wel eens op haar slaapkamer, ze doet wel eens met hen in de woonkamer picknicken, ze heeft hen geschilderd, ze hadden een speciale kerstboomhut met Kerstmis, etc. Iedere avond voor het slapen gaan zegt ze hen welterusten en krijgen ze nog een knuffel. Kortom, ze zijn heel goed terecht gekomen en we houden heel veel van ze!”

Anne

“Anne is bij de opvang gekomen met een grote groep teddy’s die veel zorg nodig had.

Anne mocht in november net ons mee, maar we kregen te horen dat ze niet veel ouder zou worden.

We hebben Anne 7 maanden bij ons gehad met veel liefde en plezier .

’s Nachts zijn we voor haar opgestaan om extra bij te voeren met heerlijke groenten en extra vitamines, want het was maar een mager ding en niet zo groot wat je van een teddy mag verwachten.

Langzaam kwam ze aan en werd haar buikje steeds dikker.

Anne was een kleine eigenwijze dame maar heel lief. Wat ze heel goed kon was ons nat plassen, dan keek ze ons aan van, zo dat heb ik weer goed gedaan, onze kleine opdonder. Ook werd ze geregeld omver gelopen door de andere cavia’s in de groep, dan stond ze op en ging gewoon weer verder.

Anne kwam graag bij ons liggen maakte dan tevreden geluidjes en deed geregeld een dutje. 7 maanden is ze bij ons geweest en hebben we samen een mooie tijd gehad. Ze is rustig ingeslapen bij al haar vriendjes en vriendinnetjes.

Anne we zullen je nooit vergeten kleine dappere meid van ons.”

Bolt

Er steekt een klein zwart neusje uit het dekentje dat naar binnen gedragen wordt. Twee nieuwsgierige kraalooigjes volgen.

We hadden via de mail al contact gehad over deze jongedame met de naam Bolt. Ze werd eind november gedumpt op een dierenpark in Drunen en bleek niet alleen gewond, maar ook drachtig. De beheerder nam haar mee naar huis, omdat er op het dierenpark geen geschikte mogelijkheden waren voor cavia's. Niet veel later beviel Bolt van een doodgeboren nestje. Ze kreeg daarna de tijd om op te knappen, maar het klikte niet met de andere cavia's in huis. Daarom werd ze nu bij ons gebracht.

Bolt bleek ook nog eens piepjong te zijn, niet ouder dan een halfjaar. En dat ze herstellende was zagen we, maar ze was er nog niet. De oude wondjes en kalige plekjes in haar vacht waren daar getuige van. Na alles wat ze in haar jonge leventje al doorleefd had was ze wel heel makkelijk in de hand. We gaven haar een plekje in de aai- en knuffelploeg om op te knappen. Wie weet zou deze mooie Californian-dame het ook erg goed doen als "therapie-cavia".

Bolt bleek prima in de groep te passen. Herstellen deed ze ook heel snel en binnen enkele weken was ze rond en gezond. In de kooi doet ze haar naam eer aan, want racen kan ze wel! Maar eenmaal in een knuffelzak op schoot met een lekker hapje laat ze zich heerlijk aaien en verwennen. Op een ander pubermeisje na (ja, puber-meiden he....) past Bolt ook fantastisch in de groep. Haar "stage-bezoeken" in de verzorgingshuizen heeft ze met glans afgesloten. En zo werd Bolt een officieel lid van de aai- en knuffelploeg. En een mooie bijkomstigheid: wij kunnen ook iedere dag genieten van haar aanwezigheid in de opvang!

Buitencavia's naar binnen

We kregen een groep van acht cavia's aangeboden die afkomstig was uit twee buitenrennen. Omdat de tuin opnieuw ingericht werd en er geen plek voor hen over zou blijven was gevraagd of ze naar ons konden komen.

Het bleek om vier beertjes en vier zeugjes te gaan. De heren konden elkaar an binnenkomst al snel niet bepaald verdragen in een wat kleinere ruimte dan hun vertrouwde buitenrennen, vandaar dat we er in no-time twee apart moesten zetten. Dat waren Ivo en Igor. Isaac en Ivoor, de andere twee jongens, zaten nog wel samen. Dat leek wel oké te gaan, tot Ivoor een luchtweginfectie kreeg en zwakker werd. Isaac vond dat wel een prima moment om zijn punt nog even extra te maken. Het resultaat: de drie gezonde heren mochten even langs de dierenarts om wat in te leveren. Ivoor is nadat hij opgeknapt was gekoppeld aan een babybeertje, want dat bleek zo'n schatje te zijn! Dat werd de kleine Lemon, een lief en rustig babybeertje uit een oepsnest.

En dan de dames nog. Dat waren er dus ook vier.

Izzy was een wat makkelijkere dame, zowel naar mensen als andere zeugjes. Ivy bleek een satijncavia, wat wil zeggen dat ze kans heeft om satijnziekte te ontwikkelen. Dit is een progressieve stofwisselingsziekte waaraan ze dus mogelijk zal overlijden, mocht ze deze ziekte hebben. Gelukkig voor Ivy was er al heel snel iemand die een maatje voor haar cavia zocht en geen problemen had met mogelijke satijnziekte.

Iva en Iza waren twee meiden die nogal pittig waren en niet bang zijn om actief hun tanden in enig mensenvlees te zetten. Ofwel, geen knuffelcavia's. Nou komt het gelukkig maar zelden voor dat we "bijtcavia's" krijgen. Maar het vinden van een geschikt baasje is vaak een uitdaging. Ook Iva en Iza waren tegen onze verwachtingen in zo voorzien van een nieuwe eigenaar. Juist iemand waar ze helemaal niets moesten en niet geknuffeld hoefden te worden.

Candy en Popcorn

Candy en Popcorn, moeder en dochter. Ze zijn gebracht wegens een allergie en respectievelijk een jaar en een halfjaar oud. De dames bleken in de opvang niet erg geschikt om te koppelen aan andere dames, toen kwam de pitbull in ze even naar boven. Ze vonden het wel oké om een tijdje samen te wonen met een leuke castraat die zich niet al te veel aantrok van hun truttige gedrag. Uiteindelijk zijn ze als tweetal verhuisd naar een fijn mandje waar ze het heerlijk naar hun zin hebben!

Case

Lieve, grappige Case is door Dierenambulance Nijmegen naar ons gebracht. Hij is daar binnengekomen als vondeling. Case zat niet helemaal lekker in zijn vachtje. Hij was ook nog vrij jong. Maar er zat een hoop pit in hem! Hij liet flink van zich horen in de opvang, zo tussen al die gezellige cavia's. We waren van plan om Case te laten castreren, zodat hij lekker bij de meiden mocht gaan wonen.

Toen kwam er op een inloopavond een adoptant langs die in een dierenartspraktijk werkt. Zij zag Case en zocht nog een castraat voor haar dames. Case mocht mee en werd "eigenhandig" gecastreerd door zijn nieuwe baasje. Na zijn wachttijd leeft hij sindsdien samen met een stel leuke meiden!

Lilly & Co

Er werd een groep van 19 cavia's naar de opvang gebracht die wegens een verhuizing een nieuw plekje zochten. We hadden van tevoren al foto's gekregen van de dieren, maar bij binnenkomst bleek dat alleen de cavia's zonder schimmelinfectie op de foto gezet waren. Vooral bij de zeugjes waren er een paar flinke schimmelplekken die niet behandeld waren. Daarnaast waren bijna alle dieren langharig, dus werd alles in model geknipt en voor de zekerheid behandeld tegen schurft. Want daar zagen we ook verdachte plekken van.

De beertjes kwamen in een groepje van vier (waar we twee duo's van gemaakt hebben) en twee trio's (die zo gehuisvest bleven).

De zeugjes zaten allemaal samen. Hoewel de oude eigenaresse zei dat ze niet drachtig konden zijn besloten we ze toch maar 10 weken te houden voor de zekerheid. We hebben al meerdere keren mensen op hun blauwe ogen willen vertrouwen, maar toen bleek dat ze de waarheid niet gesproken hadden. Ofwel, er bleek dan toch een zeugje drachtig te zijn. Daarnaast hadden de dames dan tijd om 10 weken te herstellen van hun huidproblemen.

En wat bleek: één van de zeugjes was hartstikke drachtig. Lilly beviel met een half-kale rug van een prachtig en lief nestje.

Cruella en Baroness

Er werden drie dames afgestaan omdat ze heel veel geluid maakten. Een van de cavia's (Vivian) waakte de hele nacht door. Zij werd omschreven als een behoorlijk schichtige en gevoelige cavia. Vivian deelde haar verblijf met Cruella en Barones von Hellman. Waarom die namen? Nou.... dit duo heeft nogal veel karakter. Erg veel. Ze mopperden er best wel op los toen ze even op een plekje in een kooi moesten wachten. Daarnaast hadden ze al meerdere keren hun tanden in iemands vingers gezet (behalve in die van hun baasje, heel slim natuurlijk want "never bite the hand that feeds you"). Ook dat hebben we meteen mogen ondervinden toen we Cruella oppakten.

In overleg met het oude baasje hebben we besloten om Vivian in een zeugengroepje te zetten en haar later aan een nieuw vriendinnetje of gecastreerd vriendje te koppelen.

Cruella en Barones von Hellman kregen als duo een eigen verblijf. Vivian ontspande zich al heel snel. Ze had nog steeds wel echt de tijd nodig om even rustig in de groep opgenomen te worden, daarna werd ze gekoppeld en uitgeplaatst. Haar ex-kooigenoten mochten alleen samen verhuizen, niet naar een bestaande groep om onnodige "bitchfights" te voorkomen. En omdat ze hun tandjes nogal graag gebruikten konden ze ook niet bij kinderen of als knuffelcavia's verhuizen. Het was best een opgave om ze te plaatsen, tot er adoptanten kwamen kijken die op zoek waren naar een stelletje dat niets hoefde. Er was meteen een klik met deze twee dames en zo verhuisden ook zij naar een passend plekje.

Te veel en te klein

Er was een berichtje binnen gekomen. Of we een paar cavia's over konden nemen. Ja denk ik? Hoeveel? Dat wisten ze niet precies. Het waren er eerst drie maar inmiddels heel wat meer. De tranen stonden bij vele aanwezigen in de ogen toen de groep de auto uit gedragen werd. In een kleine kooi telden we twee zeugjes, een beertje en zeven baby's. De mensen gaven aan dat het er meer waren, maar er waren er een paar dood gegaan.

Wat was dat voor bodembedekking? Het bleek een dikke laag aangekoekte poep te zijn. De diertjes zelf zagen er maar ondervoed en mottig uit. In de kooi was niet echt iets van voedsel te bekennen, op twee aardbeien na die er net in gegooid leken te zijn. Ze vielen dan ook massaal aan op de groenten en het andere voer dat we aan ze gaven.

Omdat papa nog bij de rest zat zijn we ervan uit gegaan dat beide dames drachtig waren. De kleine zeugjes zouden zes weken oud zijn en moesten voor de zekerheid ook tien weken blijven. We hoopten dat ze niet drachtig zouden zijn, want ze hadden niet eens het gewicht dat gezonde kleintjes van vier weken horen te hebben.

Voor de zekerheid zijn alle cavia's behandeld tegen schurft, want heel mooi zaten ze niet in hun vacht. Er werden enkele kleintjes geboren. Gelukkig niet van de allerkleinste zeugjes, maar de meeste hebben het helaas niet gered. Cavia Femke kreeg een nestje van twee, waarvan er ook eentje helaas te zwak was.

De cavia's zelf zagen we gelukkig wel met de dag gezonder worden. Wat goede voeding, een berg liefde en op zijn tijd een schoon hokje al niet kan doen. Uiteindelijk mochten alle cavia's na de wachttijd verhuizen. Wat fijn dat ze toch nog een goed leven tegemoet mogen gaan.

Doortje en Dylan

Doortje is enkele jaren geleden uit onze opvang geadopteerd, maar is nu samen met haar vriendje Dylan (gecastreerde beer) gebracht omdat hun baasje inmiddels samen was gaan wonen. Helaas bleek hun bonus-baasje een steeds ergere allergie te ontwikkelen, waardoor de situatie niet echt houdbaar meer was. Doortje is ooit gevonden op een industrieterrein, haar leeftijd is dan ook onbekend. Dylan is ongeveer 4,5 jaar oud. Hij ziet niet veel meer. Doortje heeft ook een licht waasje op haar ogen. Ze zijn heel relax, rustig en erg aan elkaar gehecht.

“Dit zijn Doortje en Dylan. Ze zaten al een tijdje in de opvang, maar niemand wilde ze adopteren. Dylan is een castraat en is helemaal blind. Doortje is een zeugje, ook bijna helemaal blind. Van Doortje weten we geen leeftijd. Doortje is gevonden op het industrieterrein. Ze denken dat ze 3 jaar oud is. Dylan is ongeveer 4,5 jaar oud en is samen met Doortje in de opvang gekomen. Wij hebben ze geadopteerd. Ze zijn inmiddels al even bij ons en ze doen het super goed samen. Iedere keer als we langs het hok lopen willen ze een knuffel over hun hoofdje. En ze zitten de hele dag te smullen van allemaal lekkere kruiden.”

Dunya en Yalena

“Nadat we kort na elkaar onze twee wollige mannen in hadden moeten laten slapen, hadden we een lege kooi en dus een plekje voor twee nieuwe cavia's. Contact gezocht met Caviaplein om te kijken wie er waren te adopteren. Na een uurtje rondkijken en kennismaken zijn we naar huis gegaan met Dunya en Yalena uit een groep van 7 gedumpte cavia's. Al snel kregen ze bij ons de namen Hazel en Coco, oftewel de dames “nut”.

Wat waren ze onder de indruk en wat vonden ze het allemaal spannend. Ook is er wel een strijd geweest om een manier van samenleven te vinden. Na een paar dagen werd dat beter, maar nog steeds is het duidelijk wie het voor het zeggen heeft. Ze zijn uitgegroeid tot blijde cavia's die enorm kunnen bedelen om eten (wheek wheek) en dan helemaal door het dollen tegen de tralies op komen staan, omdat ze niet meer kunnen wachten. Als ze in de ren mogen spelen popcornen en rennen ze rondjes en als de ren op het gras staat weten ze niet waar ze het moeten zoeken van zoveel lekkers bij elkaar. En zijn we in de buurt van de kooi, komen ze meestal wel even kijken of er iets te halen valt. Ze genieten van het voer, de lekkere mixen en hooirollen van Beestenplein.”

Floris

Dit grappige kereltje zou als zeugje gebracht worden omdat “zij” zo veel ruzie maakte met de castraat van een damesgroepje.

Maar toen bleek waarom: Floortje bleek een Floris te zijn! En met zijn leeftijd van vier maanden was hij ook nog eens lekker aan het puberen geslagen.

Floris was nogal energiek en is daarom gecastreerd, zodat hij bij de dames kon gaan wonen.

Free Willy & Co.

Dit groepje cavia's is bij hoge uitzondering opgehaald bij iemand omdat ze halsoverkop weg moesten. Op een donderdag kregen we een berichtje dat ze uiterlijk zaterdag weg moesten zijn ivm een verhuizing. Dit waren de laatste cavia's die ze nog had. Omdat de eigenaresse dreigde om ze los te laten op een weiland en niet mee leek te werken om op een moment dat voor ons uit kwam langs te komen zijn we uiteindelijk overeengekomen om ze bij haar thuis op te halen. Omdat de eigenaresse zelf naar eigen zeggen al heel vroeg weg was zijn ze buiten neergezet in een krat, afgedekt met een rooster en met een aantal spullen die mee konden.

Een van onze vrijwilligers was zo lief om langs te rijden en het hele zootje mee te nemen. Een kwartier nadat ze opgehaald waren kwam er een appje binnen waarin stond dat wij niet netjes gehandeld hadden en spullen gestolen hadden en dat we geld moesten overmaken omdat die hekjes blijkbaar al verkocht waren. Hoewel we niet geloofden dat een stel verbogen hekjes echt voor 20 euro al door iemand gekocht waren (in de winkel koop je voor 25 euro een nieuwe set) hebben we mevrouw laten weten dat de hekjes voor haar bewaard zouden worden. Ze ging hiervoor aangifte doen werd medegedeeld. Het feit dat wij bij hoge uitzondering dieren opgehaald hebben en ook nog eens binnen een dag terwijl de opvang uitpuilt.... Nouja laten we het er maar op houden dat een lesje dankbaarheid misschien een goede investering zou zijn.

De cavia's leden aan een huidaandoening, dus hebben we alles behandeld. Twee babyzeugjes en hun moeder moesten opknappen voordat ze konden verhuizen. Een derde zeugje zag er wat beter uit, maar moest ook nog even blijven voor het geval dat ze drachtig zou zijn. Free Willy zag er het slechtst uit van allemaal. Hij ging bij vrijwilligers wonen die hem extra goed verzorgden. En daar mocht hij blijven.

Gerda

Gerda was een beetje een apart geval. En dan vooral een behoorlijk pittig geval. Ze kwam binnen onder de naam Gwen. Leuke naam op zich, was het niet dat wij op dat moment een hele leuke stagiaire hadden die ook zo heette. Alleen was dat een hele toffe meid, en Gerda was net een pitbull naar de andere cavia's. Best wel een kreng van een cavia. Stagiaire Gwen werd door een van de vrijwilligers steeds Gerda genoemd. Die naam vonden we dan weer wel heel passend voor deze cavia-tante.

Na enkele mislukte koppelpogingen met kei leuke castraten kwamen we tot de conclusie dat Gerda niet bepaald lekker te koppelen viel. Daarom zagen we geen andere mogelijkheid dan haar tijdelijk maar even alleen te zetten tot een geschikte kandidaat zich meldde. Dat zou best wel eens een uitdaging kunnen worden, zo dachten we. Want een makkelijke castraat had ze al bibberend in een hoekje van de kooi zitten door alleen maar naar hem te kijken en met een feller type ging ze gerust het gevecht aan. En toen was daar Spok. Ook een fel type en we weten niet wat ze zo fantastisch aan hem vond (oké hij had zijn looks wel mee), maar Gerda viel als een blok voor hem en zette al haar charmes in om hem voor zich te winnen. Dat was dan ook weer niet zo moeilijk, want Spok had het al vrij druk met laten zien hoe geweldig hij was.

Gerda en Spok werden een koppel en vonden niet veel later een eigen optrekje bij iemand die ze minstens zo fantastisch vond als zij elkaar.

Gezínshuís wordt cavia-gezín

Wegens de beëindiging van een zorginstelling waren we benaderd om een aantal cavia's een nieuw plekje te geven. Het zou om 4 zeugjes en 4 beertjes gaan die altijd gescheiden hadden gezeten, maar bij het brengen bleken er 4 zeugjes en 8 beertjes te komen. Eén van de zeugjes liep echter tussen de beertjes en één van de beertjes liep tussen de andere 3 zeugjes. Verrassing...

De beertjes bleken elkaar ook niet heel tof te vinden en niet in de allerbeste gezondheid. Daarom moesten ze niet alleen allemaal voorlopig maar even blijven, maar ook nog eens gesplitst worden in tweetallen. Dat was het idee voor 6 van de beertjes: daar konden we hopelijk 3 duo's van maken. De andere twee beertjes, Obke en Oberon, zagen er zodanig slecht uit dat we ze uit de groep gehaald hebben. Oberon zag er met zijn graatmagere lijffe en ingevallen ogen zodanig slecht uit dat we ons afvroegen of hij nog wel op zou knappen. Gelukkig bleek dat zo te zijn! Na enkele weken veranderde hij van een zielig hoopje cavia in een beertje dat best wel irritant deed naar de andere beren waar hij inmiddels bij zat. Obke bleef een "kneusje" en was heel blij met het gezelschap van een oud beertje dat ook een mankementje had. Ze worden met veel liefde verzorgd door onze vrijwilligers.

En dan de vier dames. Sja, we wisten natuurlijk niet hoe lang de cavia's gemengd gezeten hadden. Alleen tijdens het transport? Enige tijd van tevoren al? Alles maar houden dan voor de zekerheid.... Uiteindelijk bleken twee zeugjes hartstikke drachtig: Odine en Odini bevielen allebei van een supergezond nestje. We hebben flink genoten van hun kleintjes, want ze groeiden als vanzelf, waren een feest om in de kooi bezig te zien en hun karakter was ook nog eens fantastisch!

Greetje

We hebben een nieuw record, 3x in de rondte gegroeide nagels. Ik schrok er best wel van dat we deze cavia zo binnen kregen. Deze bejaarde dame van 7 jaar werd gebracht en omdat haar eigenaren 1x in het leven geknipt hadden hebben ze sindsdien nooit meer de nagels geknipt. Ze had moeite met lopen en loopt nog steeds scheef. Of dat komt omdat ze jaren niet goed heeft kunnen lopen of omdat ze gewoon oud is, dat kunnen we niet met zekerheid zeggen. Een van de vrijwilligers heeft haar diezelfde dag nog meegenomen en een plekje tussen andere cavia's gegeven. Zo kan ze op haar oude dag niet alleen tussen soortgenootjes doorbrengen maar wordt er ook nog wat extra op haar gelet.

Deze schat had voordat we haar nagels geknipt hadden extreem veel moeite met lopen omdat haar nagels zo lang waren en helemaal in elkaar gegroeid zaten. Dat betekent dat ze constant enorm ongemak heeft ervaren bij het lopen. Voor ons is het een kleine moeite om daar even wat aan te laten doen, voor haar maakt dat een wereld van verschil.

Guusje

“Guusje is bij ons gekomen omdat ze niet lief was tegen de andere cavia's die bij haar zaten. Bij de opvang werd ze bij een groep gezet met een castraat, maar daar bleef ze ook flink de baas spelen en ze terroriseerde de hele groep. Ik vond haar zo mooi en wilde haar graag voor mijn pittige dames groep.

Ik kreeg te horen van zou je dat wel doen ze is een pittig ding! Maar toch wilde ik het gaan proberen en ging ervoor. Guusje werd in onze groep gezet en wat denk je? Ze vond het geweldig. In het begin kreeg ze op haar donder, omdat ze iedereen aan het uitdagen was. Ze keek dan van een afstand wat de andere cavia's deden.

Ze is een kleine doerak.

Guusje paste zich goed aan en is nu een lieve tevreden knuffelcavia die het goed naar haar zin heeft in de groep.”

Jazz en Jingle

“Enige tijd geleden hebben we Jazz en Jingle geadopteerd. Deze vrolijke dames hebben het helemaal naar hun zin bij ons en zijn al een stukje minder bang.”

Kiwi en Boll

“Dit zijn Kiwi en Boll. Kiwi is een US teddy en is een gesteriliseerd zeugje. Boll is een CH teddy beer. Kiwi is al een tijdje geleden in de opvang gekomen en Boll is er later bij gekomen omdat zijn vriendje overleden was. Kiwi is al flink op leeftijd ze is 6 of 7 jaar en Boll is pas 2 jaar oud. Kiwi heeft alleen een probleempje: ze heeft hormoonproblemen waardoor ze vaak wondjes op haar billen/rug heeft. En Boll heeft ook een probleempje: hij heeft een bumblefoot. Dat is een ontsteking aan de onderkant van zijn voetje. Dus deze twee lieverds kregen niet zo makkelijk een huisje. We hebben ze toen mee genomen, omdat ze allebei veel zorg nodig hebben. Ze moeten dagelijks een schoon hok en vaak ingesmeerd worden met verschillende zalfjes. Ze zijn nog niet heel lang bij ons, maar ze doen het super goed en ze zijn super lief. Ze lopen samen rond in de kamer en zijn dan helemaal blij als ze los mogen.”

Kjeld

“Na het onverwachte overlijden van man Lev, waren de dames Lies, Pleun en Cath op zoek naar een nieuwe grote vriend. Aangeraden door Anne: de (gecastreerde) knuffelbeer Job. De dames waren aanvankelijk niet onder de indruk, maar het aanhoudende enthousiasme van Job zorgde al snel voor een goede harmonie in de groep. In het caviahuis is een stijl trap, zodat de dames en heer warm op hoogte kunnen slapen. Job had geen moeite met deze sportieve uitdaging. Hij was aanvankelijk wel onhandig met afdalen. En knuffelig! Zowel naar de baasjes als naar de dames caaf. Daarom noemden we deze knuffelbeer al snel Kjeld, naar de grote schaatsknuffelbeer, die soms wat onhandig is op de dunne ijzers, Kjeld Nuis. Kjeld, Lies, Pleun en Cath vormen een eetformatie in de tuin en struinen samen alle planten af voor de lekkerste blaadjes en bloemen. Kjeld is onze achtste adoptie caaf, maar veruit de knuffeligste die we hebben gehad. Hij komt ook gerust even binnen kijken met de dames in zijn kielzog of er daar ook iets lekkers te halen valt.”

Kristof en Sven

Kristof en Sven zouden eigenlijk een lange vakantie komen vieren bij ons, maar ze werden niet meer opgehaald. Aangezien Sven een behoorlijk hardnekkig huidprobleem had, was het een heel traject om ze beide in goede gezondheid te krijgen. Zijn huid was zo aangetast door schurft dat we hem er maar niet permanent bovenop kregen.

Eén van onze vrijwilligers heeft toen aangeboden om Sven en Kristof mee naar huis te nemen. Want het is natuurlijk het beste om zo'n intensieve verzorging niet bij verschillende personen neer te leggen, zodat één iemand er echt zicht op heeft en dagelijks ziet of het beter of slechter gaat. En ja wat ging het beter! Na een maand intensieve verzorging in een fantastisch pleeggezin werd de huid niet alleen rustiger, maar Sven was zo goed als genezen! Zijn haartjes groeiden overal terug en ze konden weer terug naar de opvang. Nog een paar weken later zag je niet meer dat hij zo heeft moeten afzien. Het was weer een vrolijke en gezellige cavia, net als zijn maatje Kristof.

Het duurde nog even voordat we de heren uit durfden te plaatsen. Want zo'n verhuizing is stressvol en dat kan een terugval veroorzaken. Na enkele maanden was daar voor hen het perfecte baasje. Wat waren ze blij met deze cavia's. Kristoff en Sven komen nog regelmatig vakantie bij ons vieren, zo zien we nog regelmatig hoe goed er nu voor ze gezorgd wordt en hoe gewenst ze nu zijn.

Lina

Woensdagavond om 19.30 werd er een heerlijk tam en lief borstelzeugie afgestaan. Haar naam was Lina. Ze was erg eenzaam geworden nadat haar maatje overleden was. Lina werd op de arm binnengedragen en bleef al die tijd rustig zitten. Natuurlijk kwam Lina bij ons niet alleen te zitten, we hadden een mooi plekje voor haar in één van de damesgroepen. Vanuit daar kon ze dan weer verhuizen naar een of meerdere zeugjes of een castraat.

Om 20.30 kwam er iemand met haar twee dames op date. Het ging om twee niet al te moeilijke meiden die een vriendinnetje zochten. En wij moesten meteen denken aan Lina! Want als het zou klikken hoefde ze natuurlijk maar één keer te verhuizen, wat betekent dat ze maar één keer verhuisstress had.

Er volgde een nogal saaie koppeling, perfect dus. Lina snuffelde even heel geïnteresseerd aan de dames en toen gingen ze over tot eten. Lina ging mee naar huis.

De eerste dagen verliepen wat stroef. Lina mocht nog niet zo veel van de andere dames, maar serieuze gevechten waren er niet. Typisch dames om psychologische spelletjes te spelen. Daarna ging het steeds beter. En toen kregen we het bericht dat ze blijft, want het gaat goed!

Matty

“Matty werd in de zomer 2022 gevonden door een mevrouw die met haar hond aan het wandelen was in het bos.

Matty zat helemaal alleen in een kartonnen doos.

Deze mevrouw nam contact op met Caviaplein en zo werd Matty door deze lieve mevrouw gered en naar de opvang gebracht. Daar kreeg hij goed te eten en te drinken en de vrijwilligers hebben hem goed geknuffeld.

Wij kwamen 's middags om voer te halen en zagen deze prachtige teddybeer zitten. We vonden hem geschikt voor onze damesgroep en zo mocht Matty met ons mee .

Matty zit nu in de damesgroep en is heel gelukkig en tevreden. Gelukkig is het allemaal goed afgelopen met hem, het had ook anders kunnen zijn.

Het is zo'n lief manneke en zo welkom bij ons, en bij de dames natuurlijk.”

Mirre en Sterre

Mirre en Sterre zijn afgestaan wegens gebrek aan interesse. De voormalige baasjes hadden eigenlijk al eerder een afspraak gemaakt om ze te brengen, maar die was geannuleerd omdat de kinderen nog een kans kregen. Tevergeefs, want enkele maanden later kwamen ze alsnog bij ons terecht. Hun lange haren zaten nogal in de klit, omdat het niet goed bijgehouden was. We hebben ze een flinke knipbeurt gegeven.

Deze dames vonden het niet zo'n goed idee om bij andere dames te leven, dus zijn ze samen uitgeplaatst. Dat heeft even geduurd, want hoewel hun karakter heerlijk was, vonden veel mensen het langere haar en hun middelbare leeftijd wel een dingetje. Maar uiteindelijk zijn ze voorzien van een heerlijk huisje!

Mulan

Het verhaal van deze dame lijkt misschien niet zo bijzonder, maar dat was het voor ons wel. Ze werd gebracht wegens het overlijden van haar maatje en zou heel makkelijk zijn. Dat bleek niet echt het geval, want Mulan was een bijzonder bazig type in de groep waar ze terechtkwam. Eenmaal gesetteld ging het best wel prima hoor, maar ook met nieuwkomers ging ze maar al te graag de confrontatie aan. Naar mensen was ze dan weer juist heel erg nieuwsgierig en dan liet ze zich maar al te graag even lekker aaien. Conclusie: een cavia die niet heel handig is om te koppelen, zo bleek ook bij enkele pogingen tot daten met castraten. Omdat ze zo gezellig aanwezig was, vonden we het ook niet echt erg dat ze min of meer bij ons woonde.

Tot er iemand met twee castraten op date kwam. "Mag die ook?" Was de vraag terwijl Mulan de zoveelste kijkers aan het inpakken was. "Nouja, liever niet. Tenminste, we willen het best proberen, maar of het ook wat wordt...."

Maar tegen onze verwachtingen in vond Mulan een van deze jongens wél heel leuk. En zo verhuisde ze alsnog naar een fine baas, mét vriendje.

Ons Joske

Joske is één van die beroemdste cavia's in de opvang. Ze is met zes andere cavia's langs de kant van de weg gevonden en gelukkig wilden de vinders de moeite nemen om ze naar ons te brengen. Maar ja. Als er beertjes en zeugjes door elkaar lopen kun je er wel vanuit gaan dat het er enkele weken later wat meer worden. De drie zeugjes bleken inderdaad alle drie drachtig. Joske was er daar eentje van.

Joske beviel uiteindelijk van een supergezonde drieling, die ze vol overgave succesvol groot bracht. Maar Joskes verhaal stopt daar dus niet bij ons. Zo'n gezellige vrolijke dame was een aanwinst voor de aai- en knuffelploeg. Joske verhuisde dus na het grootbrengen van haar nestje naar de zogenaamde knuffelbak. De cavia's met een baantje. Dat bleek een fantastische keuze, want Joske liet zich al heel snel tijdens bezoeken in verzorgingshuizen uitgebreid aaien. Het enige wat daar tegenover stond was een lekker hapje groenten. En zo gaat het nog steeds!

Otis en Onno

Otis (links) is gebracht omdat zijn maatje overleden is en eigenaren geen nieuwe cavia's meer wilden. Maar om hem nou nog een paar jaar alleen te laten zitten, ja dat is ook een beetje zielig.

Onno was afkomstig uit een oepsnest en pas een weekje of 4 oud. Het klikte prima!

“Ik heb Otis en Onno geadopteerd in februari 2022.

Ze zijn gekoppelt met een ander beertje dat ik al langer had. Dat ging super goed! Het zijn inmiddels beste vrienden. Ze betekenen echt heel veel voor me. Ook is Onno flink gegroeid. Toen hij bij mij kwam was hij een paar maanden, nu inmiddels al een flinke beer! Ook hebben ze al een eigen fotoshoot gehad, en dat deden ze super braaf. Echte binken!!!”

Pieper

Pieper kwam als een van de vele cavia's die haar maatje verloren was naar de opvang. Dat haar karakter uitzonderlijk was werd direct opgemerkt: wat was zij TAM! Ze keek vrolijk om zich heen en bleef vooral ook rustig zitten waar ze zat op de hand.

“Deze moet je echt houden voor de aai- en knuffelploeg!”

Euh. Nou dan doen we dat.

Pieper bleek inderdaad een uitzonderlijk geschikte cavia voor de bezoeken in verzorgingshuizen. Ze laat zich met alle geduld aaien (in ruil voor lekkere groenten natuurlijk) en vindt alles even relax en prima. Ze heeft inmiddels al vele mensen heel blij gemaakt tijdens bezoeken. Ook in de opvang vindt ze het leuk om te demonstreren tijdens de workshops (wederom in ruil voor wat lekkers) en in haar verblijf laat ze zich gewoon over haar koppie aaien. Pieper is dus echt een verrijking voor de opvang in alle opzichten.

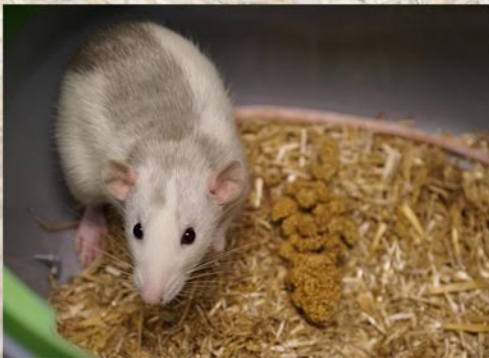

Piep zei de muis?

De Dierenambulance uit Helmond kwam wel een heel bijzonder vrachtje afgeven. Natuurlijk kwamen ze voor een cavia. Dat bleek een hele gezellige en leuke dame te zijn, die we Viv genoemd hebben.

Maar dat was niet het enige dat ze bij zich hadden: er arriveerden ook een rat en drie muisjes. Allemaal dames. Die konden we prima tijdelijk een plekje geven, al dachten sommige vrijwilligers daar anders over.

De muizen mochten al snel als drietal op zoek naar een fijn huisje. Het ratje Lisa is naar een vrijwilliger gegaan met soortgenootjes. En Viv is gekoppeld aan een leuke vriendin!

Ricardo en Giovanni

“Wij hebben in Juni 2 cavia's bij jullie geadopteerd, dus het leek ons leuk wat foto's te delen! Het gaat heel goed met de 2 jongens (ze heten inmiddels Ricardo en Giovanni). Ze hebben bij ons hun eigen villa gekregen en rennen vrolijk op en neer. Aan het begin was het wat wennen maar ze voelen zich nu helemaal thuis en worden steeds brutaler 😊. Wij kunnen elke dag weer om ze lachen en vinden het heerlijk om met ze in hun mandje op schoot te zitten!”

Rubble

“Wij hebben zaterdag 2 september een leuke man en 4 mooie dames opgehaald. De man was leuk van lelijkheid en heette Rubble, maar wij hebben hem Bram genoemd. De dames hadden ook een andere naam, maar heten nu Truus, Betsy, Sofie en Hilmelien. We hebben een mooie ren voor hen gemaakt en ze zijn er heel erg blij in. Komende zomer mogen ze via een tunnel het gras op om dit kort te houden. Ze weten precies dat als het baasje thuis komt, die meestal als tweede thuis komt, er eten komt en beginnen ze heel hard te roepen. Als het vrouwtje thuiskomt, als eerste, houden ze zich erg stil hahahahaha. We zijn heel erg blij met onze caafjes”

Sara en Lola

“Tussen Kerst en Oud&Nieuw hebben wij Lola en Sara opgehaald bij Caviaplein. Ze heten nu Oreo en Lakky. De dames vonden de verhuizing natuurlijk wel spannend, maar beginnen al goed te wennen. Soms schrikken ze nog van geluiden in huis en rennen dan gauw een van hun schuilplaatsjes in. Maar ze hebben het ook al prima in de gaten als er eten aan zit te komen. Dan komen eerst de neusjes tevoorschijn en laten ze goed van zich horen. Al snel zitten ze dan heerlijk te eten. Ze vinden het ook prima om op schoot te zitten, ze piepen tevreden als ze geaaid worden.

We zijn erg blij met de cavia's. Bedankt voor de voorlichting en het adoptiepakketje dat we meekregen. En natuurlijk ook voor al jullie goede zorgen voor Lola en Sara en al die andere cavia's die door jullie opgevangen worden!”

Sayenna en Pep

Prachtige meiden, of niet! Deze twee lieverds zijn afgestaan wegens een verhuizing en tijdgebrek. Ze zijn ongeveer 3-4 jaar oud en kunnen goed met elkaar overweg.

Helaas bleek Sayenna een bumblefoot te hebben. Deze aandoening vergt extra verzorging en is vaak chronisch. Hierdoor blijven cavia's met bumblefoot vaak in de opvang wonen.

Deze twee meiden hadden echter geluk: er kwam iemand kijken die het helemaal niet uitmaakte dat er een mankementje bij dit stel hoorde. Zo mochten ze sneller dan verwacht verhuizen.

Siepp en Sepp

Op een dinsdag werd ik gebeld door een meneer die twee cavia's af wilde staan. Ze stonden nu even bij hem, maar kwamen van zijn schoonmoeder die er wegens haar leeftijd niet meer voor kon zorgen. Twee mannetjes die goed samen gingen.

"Ze hebben allebei klompvoetjes." Wist hij te vertellen.

De alarmbellen gingen af. Opgezwollen voetjes is geen goed teken.

Een foto via whatsapp liet inderdaad zien wat ik al vermoedde: beide heren hadden bumblefoot. En niet zo'n beetje ook niet helaas.

En hoewel we tijdelijk een wachtlijst hebben voor het afstaan van beertjes, voor spoedjes maken we natuurlijk plaats. Dit was zeker zo'n spoedje.

Dus werden ze de volgende dag gebracht. Een dikke US Teddy van een jaar of twee die we Siepp noemden, en een magere Teddy van een jaar of vijf. De voetjes waren in het echt nog veel erger dan op de foto. Die zullen nooit meer helemaal goed worden, maar we gingen er alles aan doen om de wonden dicht te krijgen. Dat betekent dat ze op een extra dikke laag zachte bodembedekking stonden. Dit zorgt voor minder druk op de pootjes en werkt als een kussentje.

Daarnaast hielden we hun hok extra schoon en we smeerden hun pootjes tweemaaldaags lekker dik in met honingzalf. Dit is echt wondermiddel. En dat bleek ook wel, want één van de korsten viel er zonder overdrijven na één dag al af. Zaterdag, dus drie dagen later na komst, kwamen er nog meer korstjes los.

Siepp had ook een flinke zweer aan zijn pootje. Daarom hebben we er trekzalf op gesmeerd en hem voorzien van een mooie zebrapint-pleister. En ook dat bleek bijzonder goed te helpen, want de volgende dag zat er een kleine opening in waardoor de troep naar buiten kon.

Hoewel de zooltjes altijd dik en blijvend beschadigd bleven, leek er verbetering in te zitten. Ze zijn toen verhuisd naar Caviarusthuis Villa Bob.

Simba en Nala

“Wij hebben op vrijdag 30 december onze cavia Simba laten daten met Nala omdat op 2 de kerstdag zijn vriendinnetje helaas was overleden en hij toch wel heel verdrietig was. Het klikte bij jullie direct dus Nala ging gezellig met ons mee. Eenmaal thuis gekomen was het na een aardige reis, nieuwe omgeving en een oud en nieuw behoorlijk wennen voor Nala. Maar nu zijn zien we twee blije cavia's die echte maatjes zijn geworden 😊.

Heerlijk om te zien en de geluiden die we weer horen zijn erg schattig (vooral gepiep als de koelkast open is geweest en ze horen daarna geritsel 😊).

Hartstikke bedankt”

Skipper

Hallo allemaal ik ben Skipper.

Ik ben een beertje van ongeveer anderhalf jaar oud.

Toen mijn cavia mama mij op de site zag werd ze meteen verliefd op mijn lieve koppie.

Ze had al twee zeugjes en twijfelde om een vriendje of vriendinnetje voor hen uit te zoeken.

Maar toen ze mij zag verdwenen alle twijfels!

Ik was op dat moment pas een half jaar oud en moest eerst nog gecastreerd worden. Dus moest mama eerst nog vier weken wachten voordat ze mij kreeg.

Gelukkig kon ik het gelijk goed vinden met mijn nieuwe vriendinnetjes en kon ik mee naar huis.

Daar bleek ik een heel vrolijk mannetje te zijn, zoals Anne al had gezegd.

Ik maak een groot gedeelte van de dag stoere Beer geluidjes en loop daarbij ook rond als een stoere kere!!! Al schuddend met mijn kontje.

Mijn vriendinnetjes zijn Blacky en Goldy. Ik ben niet altijd de baas hoor.

Als Blacky in het huisje zit, dan kom ik er echt niet in!

Dat laat ze met veel kabaal horen!

Spekkie en Donut

Deze twee mannen kregen hun naam met een goede reden, want ze waren groot en best wel een beetje... rond en gezond

😊 Spekkie en Donut zijn afgestaan wegens een verhuizing. Ze hebben het altijd erg goed gehad en zijn heel relax, zowel naar mensen als onderling. De heren zijn geboren in maart 2021 en dus nog aardig jong.

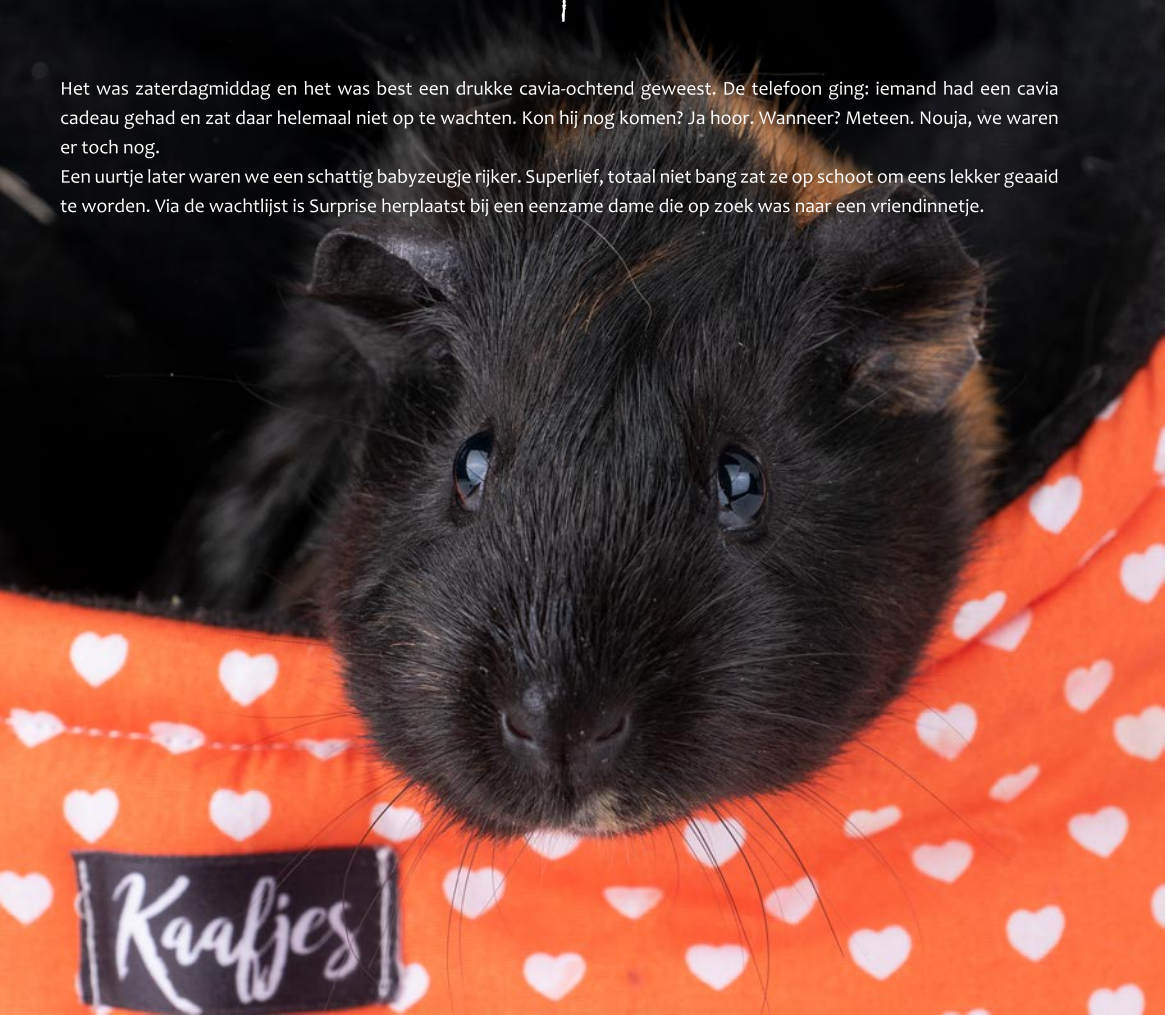
Ze hebben niet lang in de opvang gezeten, want met hun heerlijke karakter waren de adoptanten zo verkocht!

Surprise!

Het was zaterdagmiddag en het was best een drukke cavia-ochtend geweest. De telefoon ging: iemand had een cavia cadeau gehad en zat daar helemaal niet op te wachten. Kon hij nog komen? Ja hoor. Wanneer? Meteen. Nouja, we waren er toch nog.

Een uurtje later waren we een schattig babyzeugje rijker. Superlief, totaal niet bang zat ze op schoot om eens lekker geaaid te worden. Via de wachtlijst is Surprise herplaatst bij een eenzame dame die op zoek was naar een vriendinnetje.

Kaafjes

Swiebertje

Deze jongeman heet niet voor niets zo. Swiebertje zwierf met zijn baasje op straat. Toen het zo ontzettend koud werd zag zijn baasje in dat het zo niet langer kon. Ze bracht hem naar een bekende, waar hij in ieder geval lekker warm binnen kon zitten en zijn pootjes kon strekken in een kooi. Bij het huis lag regelmatig een struikje witlof voor hem. Maar dit nieuwe adres was maar tijdelijk, hij kon daar ook niet blijven. En dus kwam Swiebertje naar de opvang. Wat we kregen was een suuuuuupertamme cavia, rond en gezond en zijn lange haar was altijd prachtig bijgehouden. Niet helemaal wat we verwacht hadden, maar wat een fijne verrassing! In eerste instantie wilden we Swiebertje laten castreren. Zoals de vrijwilligers opperden: “dan houden we hem lekker zelf in een van onze damesgroepen”. Maar verhuizen was ook een optie natuurlijk. En dat deed hij!

“Nog maar zo kort bij ons, maar toch al zo geliefd. Onze Swiebertje heeft zijn naam gewoon gehouden. Met oudjaar bij ons gekomen, nadat hij een tijd 'rondgezworven' had.

Swiebertje is terecht gekomen bij ons zeugje Molly. Molly is eerst op date geweest in de opvang en vond het best wel spannend. Ze was haar vriendje een paar dagen eerder kwijtgeraakt en moest wel even wennen. Maar na wat gepiep en gebrom van de twee ging het eigenlijk best goed.

Bij thuiskomst kon Swiebertje niet van onze Molly afblijven en dat leverde af en toe wat gemopper op. Nu is de rust wedergekeerd.

Swiebertje is een lief, aanhankelijk vriendje en zoals Anne al aangaf suuuuuupertam. Ik hoop dan ook dat we lang van hem kunnen genieten.”

Taser

Taser heeft bij veel vrijwilligers een speciaal plekje. Niet alleen omdat hij een vaste bewoner is, maar ook omdat hij altijd zo gezellig aanwezig is. Hij hangt al half uit zijn hok als hij ook maar denkt dat hij een aaitje of iets lekkers kan scoren. Hij is daarnaast ook altijd vrolijk. Waarom woont hij dan bij ons? Omdat hij niet helemaal in orde bleek toen hij gebracht werd. Hij had vieze nagels van de plakpoep en dat lijkt een aandachtspuntje bij hem, want zijn buikje is gewoon erg gevoelig. Daarnaast is Taser nogal dun op een niet-gezonde manier. Maar zolang hij het allemaal nog leuk vindt en goed eet blijft hij bij ons, zodat we hem goed in de gaten kunnen houden.

Taser heeft bij ons een nieuw maatje gekregen, want hij kwam alleen naar de opvang omdat zijn vorige vriendje overleden was. Samen zijn ze happy en ze maken dus ook veel vrijwilligers en bezoekers in de opvang erg aan het lachen met hun blij gedrag.

Vlekkie en Vincenzo

Vincenzo was een van een groep prachtige cavia's die we kregen wegens prive-omstandigheden. Hij was superlief, maar hij had een beetje een genant probleempje: zijn geslachtsdeel hing altijd een beetje te ver naar buiten en moest af en toe schoongemaakt worden.

De kleine Vlekkie werd op een leeftijd van vier maanden gevonden in Breda en opgehaald door de dierenambulance. Een rotleeftijd om te koppelen, maar omdat het echt zo'n schatje was wilden we het toch proberen. We stelden Vlekkie voor aan Vincenzo. En dat bleek een fantastische keuze, want ze vonden elkaar helemaal leuk! Vlekkie had als puber niet de verwachte praatjes, maar vond het wel fijn om een beetje steun van zo'n lieve goedzak te hebben.

Nu nog een baasje. Dat is tot op heden nog niet gelukt. Steeds wordt er net voor een ander stelletje gekozen. We hopen dat dat alsnog verandering in komt dit jaar.

Woepie

... toch even een speciale vermelding voor deze dame. Zelden komen er dames naar de opvang die zó moeilijk te koppelen zijn. Laat je niet bedriegen door dat fluffige gezichtje, nee Woepie zat na binnenkomst al heel snel in de zogenaamde “truttenbak”. De bak van onze castraat Tjoep. En die wist ook niet wat hij daar nou mee moest, terwijl ze de andere dames én Tjoep zelf alle hoeken van hun bak liet zien. Als een heuse boze koningin paradeerde ze door het hok. Toch wilden we het een kans geven, want wat moesten we anders met haar? Een beetje alleen in een hok zetten?

Twee dagen duurde haar bewind. Toen dimde ze wat in. En daarna leek ze het eigenlijk best wel gezellig te vinden, zo samen met de andere trutjes en Tjoep. We hebben haar één keer geprobeerd te koppelen aan een leuke castraat die op zoek was naar een nieuw meisje. Nope. Slecht idee. Doen we niet meer. Laat Woepie maar lekker haar ding doen bij ons, dan is zij waarschijnlijk het meest gelukkig.

Wish

“Wish kwam in de opvang binnen samen met haar maatje en 2 baby's. Ze waren gekocht als 2 zeugjes, maar 1 bleek toch een beer te zijn. Maar omdat de beer tijdens de bevalling nog bij Wish zat, was de kans groot dat ze weer zwanger was. Na een paar weken in de opvang bleek dat ook zo te zijn. Omdat ik graag een keer een nestje wilde meemaken, mocht ik van Anne Wish 2 weken voor de uitgerekende datum mee naar huis nemen. We hebben haar lekker verwend en een beetje tam proberen te maken. Ze bleek al snel een pittig karakter te hebben. Een kleine 2 weken later beviel ze van 3 baby's. 2 zeugjes en 1 beer. We gaven ze de namen Einstein (beer), Davinci (zeug), Picasso (zeug). De kleintjes groeiden als kool en na 4 weken was het alweer tijd om ons huis te verlaten. We hadden namelijk afgesproken dat alle cavia's terug zouden gaan naar de opvang. Nou ja terug..... Einstein werd gekoppeld aan Kruintje. Dat ging een tijdje goed, maar toen Einstein ging puberen is hij gecastreerd. Nu woont hij bij een goede klant van ons met een hele harem aan dames. En heeft hij het helemaal naar zijn zin. Davinci is via de wachtlijst gekoppeld aan een eenzame zeug. En Picasso..... ja dat bleek zo'n moederskindje, dat ze samen met haar moeder verhuisd is naar een van de vrijwilligers die net een cavia verloren had. Haar castraat zat nu alleen en was eenzaam. Met de dames erbij fleurde hij weer helemaal op. Picasso heet nu nog steeds Picasso. Wish heet nu Monet. De castraat waar ze bij zitten heet Davinci... en zo is het cirkeltje weer rond. Ik vond het een fantastische ervaring die ik nooit zal vergeten.”

Wobbles

Deze leuke vent kregen we via Dierenambulance Helmond binnen als vondeling. We hadden daardoor geen idee hoe oud hij was en hij leek gecastreerd, we voelden in ieder geval niets wat op balletjes zou moeten lijken. Na een uitgebreide controle bleek dat te kloppen. Wobbles deed zijn naam eer aan, want het bleek een echte goedzak. Hij is verhuisd naar een aantal dames die ook uit de opvang komen met prachtige lange lokken (net al hijzelf heeft) bij een van de vrijwilligers. Hij past daar perfect tussen!

Hij is een echte baas in het huis (al luisteren de dames niet altijd). Hij is haantje de voorste en zit in de ochtend als eerste klaar om uit het hok te gaan om in de huiskamer te snacken van de verse andijvie (de dames volgen dan netjes).

Zip en Zep

Zip en Zep zijn gebracht als jonge caviaatjes van slechts een weekje of 10 oud. Ze waren nogal druk, moeilijk op te pakken en een van de twee zou zijn tandjes nogal makkelijk gebruiken. Omdat ze aangeschaft waren voor kindjes die graag wilden knuffelen met rustige cavia's was dit niet echt een match. Niet alleen zijn jonge cavia's natuurlijk best wel een beetje druk, ook zijn borstels over het algemeen wat energiekeer aangelegd dan veel andere rassen. Zip en Zep waren inderdaad ook echt energiek, stilzitten konden ze niet zo goed, al vonden ze oppakken best wel gezellig als het niet te lang duurde. Ze hebben gelukkig ook niemand gebeten bij ons in de opvang.

We wilden voor Zip en Zep een baasje zoeken waar ze echt helemaal goed tot hun recht kwamen, dus een baasje met extra veel ruimte zodat ze lekker konden rennen en stuiteren. En vooral ook een baasje dat het erg leuk zou vinden om twee van die drukke persoonlijkheidsjes te hebben en het helemaal oké te vinden als ze niet stil kunnen zitten. Dat was best wel even zoeken, zeker omdat ze natuurlijk niet de enige cavia's in de opvang waren die een huisje zochten. Maar enkele maandjes later was er ook voor Zip en Zep het perfecte plekje waar ze op gewacht hadden: de mensen die kwamen kijken hadden meteen een fijne klik met de heren en kunnen hun karakter helemaal waarderen.

2023 Beestenplein

www.beestenplein.nl - info@beestenplein.nl

www.caviaplein.nl - info@caviaplein.nl